

8

Ik leerde China voor het eerst kennen tijdens de kraak van de oude wijnkelder daar heb ik haar voor het eerst gezien China was ik weet niet precies wanneer gekomen en hielp Gelso bij de muurschildering die hij op de grootste muur wilde maken ze had een dikke kwast in de hand en doopte hem in een emmer witte verf maar ze doopte hem er te diep in en de verf spetterde alle kanten op en droop op de vloer ik zag wat voor ramp zich voltrok en ging er heen om haar te laten zien hoe ze het moest doen maar ook omdat ik haar heel mooi vond en ik herinner me dat ze me daar de sjaal had gegeven het was die keer toen ik haar voor het eerst ontmoette want toen ik naar haar toeging kreeg ik natuurlijk een mooie verflodder hier van voren en om het goed te maken deed ze toen haar rode sjaal om mijn nek een lange sjaal tot aan de enkels en ze zei hou hem maar ik geef het aan je dan zien ze de vlek niet

dat was niet echt nodig je hoefde alleen maar te zien hoe ik was aangekleed in die dagen met een legershirt en een veel te grote trui met versleten ellebogen doorzeefd met gaten en vol rafels de versleten jeans met een veiligheidsspeld in plaats van een ritssluiting die al maanden stuk was een schoen gescheurd op de naad die als het regende water doorliet de andere had geen veter alleen maar een dikke knoop de sokken waren verschillend zwart en grijs en over dit alles de grijze regenjas die mijn tweede huid is helemaal verkreukeld en vuil met zoveel ontbrekende knopen dat ik hem altijd open laat een scheur onder de oksels gaten in de zakken maar de troep blijft in de voering hangen kranten pamfletten viltstiften ik draag altijd dezelfde lompen tot ze uit elkaar vallen omdat het een deel is

van het spel we zetten alles in hoe kun je aan je kleding denken als je alles op het spel zet

de ochtend toen we de wijnkelder kraakten kwamen we heel vroeg aan we kwamen heel vroeg in de ochtend het was zaterdagochtend en de nacht daarvoor terwijl Valeriana en Nocciola de straat aan beide kanten in de gaten hielden hadden Cotogno Ortica en ik met een handboor het grote hangslot van onderaf open geboord daar waar het sleutelgat zit we forceerden de cilinder en het slot ging open zodat de volgende ochtend alles gereed was en we hoefden alleen nog maar de ketting eruit te trekken toen verstopten we in de struiken langs de greppel aan de andere kant van de straat plastic zakken met knikkers en stenen en katapulten niet te veel want in de wijnkelder was er allerlei materiaal om onszelf te verdedigen in het geval van een onmiddellijke aanval

stipt om zeven uur in de ochtend waren wij vijven op het station en reden met de auto van Ortica door de straten waar groepen kameraden al klaar zouden moeten staan om de kraak uit te voeren iedereen die er zou moeten zijn was er iedereen volledig uitgerust zoals bij demo's waarvan je weet dat het tot een confrontatie kan komen sjaals handschoenen mutsen en al dat soort dingen we trokken de ketting los en gingen naar binnen en vlak achter ons arriveerden kameraden in groepjes binnen keken we een ogenblik rond het was nog bijna donker er was geen elektrisch licht en toen we met een zaklamp naar binnen schenen zagen we stapels hout in alle soorten en maten opgestapelde balken en planken de ruimte was zo groot dat je met een zaklantaarn de tegenover liggende muur niet kon zien maar het zag er prachtig uit

de oude wijnkelder was een vleugel van een oud kasteel die behoorde tot de curie de andere delen van het kasteel werden gebruikt door een kleuterschool gerund door nonnen en een bejaardenhuis ook door nonnen gerund de vleugel die ons interesseerde diende toentertijd als opslag van een bouwfirma het was en groot rechthoekig gebouw op de begane grond was een

grote zaal die nu met balken en timmerhout gevuld was op de bovenverdieping waren verschillende kamers twee zuilenrijen doortrokken de gehele lengte van de begane grond die twee grote kruisbogen van het gewelf ondersteunden in het midden was een grote deur tussen twee rijen grote getraliede vensters langs de voorkant die echter kozijnen noch ramen hadden

aangezien alles goed was verlopen ging een kameraad naar buiten en gaf een andere groep die buiten wachtte het teken en ze trokken er op uit om posters te plakken en pamfletten uit te delen die we gemaakt hadden om ruchtbaarheid te geven aan de kraakactie ondertussen begonnen we binnen een ketting te vormen en het bouw materiaal uit de zaal te halen door de deur naar de binnenplaats sleepten we alles er uit en stapelden het daar buiten op de nonnen en de ouderen uit het bejaardenhuis keken uit de ramen er kwamen er steeds meer en ze keken ons met verbazing en ongeloof aan misschien dachten ze in eerste instantie dat we arbeiders van de bouw-firma waren maar toen moeten er twijfels zijn gerezen want ze zagen dat er ook meisjes aan het werk waren

bijna een uur gaat voorbij dan slaan degenen die op wacht staan alarm ze komen en we haasten ons allemaal naar buiten de straat op de *carabinieri* kwamen langzaam op hun gemak met twee busjes aan rijden en als ze voor de deur aankomen stoppen ze en stappen uit het zullen er ongeveer tien zijn geweest rustig en zonder iets in de hand de *maresciallo* komt met een piekerend gezicht op ons af en Valeriana gaat hem een paar stappen tegemoet en zegt dat het een kraakactie is en geeft hem het pamflet en zegt daar staat alles in de *maresciallo* werpt er een vluchtige blik op maar zegt dan dat hij naar binnen wil gaan om het te bekijken en wijst op de deur en begint in die richting te bewegen maar spontaan vormen de kameraden die naar buiten waren gegaan een compact cordon vormen een muur tussen hem en de deur van de wijnkelder

de *maresciallo* kijkt ons vooral verbaasd aan en zegt dan weten jullie eigenlijk dat het illegaal is wat jullie doen Cotogno

antwoordt ja maar we zijn met velen en we zijn ook niet de enigen die kraken de *maresciallo* schudt zijn hoofd en vraagt wie hier de verantwoordelijkheid heeft en we zeggen allemaal wij allemaal wij zijn allemaal verantwoordelijk hier de *maresciallo* is enigszins van zijn stuk en geeft zijn manschappen een teken om weg te gaan maar wij verroeren ons niet we blijven wachten tot ze werkelijk weg gaan ze stappen allemaal weer in de busjes gaan achteruit en rijden dan langzaam weg maar als ze bij het kruispunt komen blijft één van beide busjes staan terwijl de andere verdwijnt dan gaan we weer naar binnen en Scilla begint een ordedienst samen te stellen dit is klotte we hebben molliës nodig want ze kunnen ieder moment terugkomen en dan wordt het een slachtpartij

ondertussen kwamen er nog meer mensen groepsgewijs kwamen studenten die al wisten wat er gaande was en toen kwamen de eerste uit nieuwsgierigheid arbeiders en werklozen die onze posters gezien hadden en de pamfletten het gerucht verspreidde zich mensen kwamen binnen dwaalden door het gebouw en keken overal om zich heen we legden uit waarom we het hadden gekraakt wat we nu van plan waren en de mensen discussieerden stelden vragen meer en meer mensen kwamen mensen die ik nog nooit eerder gezien had kinderen renden in de zaal heen en weer en gingen naar de kamers boven het was chaos alom en op een gegeven moment zien we aan een kant drie goed geklede types staan we hadden ze niet binnen zien komen met ongeruste gezichten kijken ze om zich heen en fluisteren met elkaar en dan gaat meteen het gerucht rond dat de burgemeester er is

de drie komen op ons af voorop de burgemeester een grote dikke man met een jas van kamelenhaar bijna tot aan de enkels en als de burgemeester de mond opent houdt de oorverdovende herrie op alleen de kinderen blijven in de zaal heen en weer rennen wie heeft hier de leiding zegt hij meteen op onvriendelijke toon jullie weten dat het illegaal is wat jullie hier doen we beginnen onmiddellijk allemaal te lachen ze kijken verbijsterd om zich heen en de locoburgemeester een magere

oude man met een rood gezicht die tegelijkertijd partijsecretaris is snauwt ons agressief toe jullie zijn provocateurs het is jullie met deze onzin alleen maar te doen om het nieuwe linkse gemeentebestuur te ondermijnen het is een provocatie er zijn een heleboel mensen bij die niet hier uit de buurt komen die zijn van buitenaf gekomen een bewuste provocatie is dat ik zit al veertig jaar in de politiek en ken ze als geen ander die provocateurs

maar de burgemeester neemt weer het woord luister kinderen we zijn gekomen om jullie te zeggen dat er al aangifte tegen jullie is gedaan en dat er al juridische procedures in gang zijn gezet die zullen leiden tot een ontruiming we garanderen jullie dat de aangifte wordt ingetrokken maar jullie moeten hier nu onmiddellijk uit en alles weer op orde brengen net zoals het was dan beloven we jullie dat jullie strafrechtelijk niets overkomt een luid boegeroep stijgt op en Nocciola stapt naar voren en zegt tegen de drie oké we peinzen er niet over om hier weg te gaan het enige wat we met z'n allen willen is doorgaan met deze kraakactie om onze doelen te bereiken maar jullie nemen niet eens de moeite om daar kennis van te nemen ik weet niet of jullie er überhaupt iets van begrepen hebben de burgemeester maakt een geïrriteerd gebaar draait zich om en gaat weg met zijn gevolg erachter aan

ik weet niet meer wat er nog meer is gebeurd in de middag kregen we bezoek van de buiten-parlementariërs die net hun eigen partij hadden opgericht en sindsdien hun jeans en parka's hadden uitgetrokken ze kwamen met hun partijkrant die uit de zak van hun grijze loden jas stak ze kwamen op Cotonno en mij af en zonder omwegen zei hun leider jullie moeten onmiddellijk een bijeenkomst organiseren om te bespreken wat we moeten doen deze spontane beweging moet in politieke banen worden geleid laten we maar meteen een besloten vergadering houden alleen wij en de leiders van deze kraakactie dan kunnen we ook een programma opstellen die we dan door de grote bijeenkomst laten goedkeuren en zo voorts uiteindelijk dropen ze teleurgesteld af maar hun leider zei op

dreigende toon dat de strijd van de massa tot mislukken gedoemd was als er geen voorhoede is die hun leidt jullie hebben geen politieke lijn en slepen de massa mee in jullie val en bla-blabla